

Izaiáš 53:1-3 ¹Kdo by jen uvěřil zprávě, kterou jsme slyšeli? A při kom se zjevila Hospodinova paže? ²Vyrostl před ním jako výhonek a jako kořen z vyprahlé země. Neměl vzezření ani důstojnost, abychom na něho hleděli s úctou, ani vzhled, abychom po něm toužili. ³Opovržený a lidmi zavržený, muž bolestí, který znal nemoci; jako někdo, před nímž člověk skryje tvář -- všemi opovržený, takže jsme si ho nevážili.

4BC – Biblický komentář, 4. svazek 1147.2 Tato slova neznamenaí, že by Kristus byl nepřitažlivou osobou. V očích Židů neměl Kristus žádnou krásu, pro kterou by po Ném toužili. Očekávali Mesiáše, který přijde s vnější okázalostí a světskou slávou, takového, který pro židovský národ vykoná velké věci...

DA – Touha věků 27.1 Židovský národ očekával příchod Spasitele více než tisíc let. Do této události vkládal své největší naděje. Vzývali Spasitelovo jméno v písních a prorocích, při chrámových obřadech i domácích bohoslužbách. Když však přišel, nepoznali Ho. Byl pro ně **Izajáš 53,2** “jako kořen z vyprahlé země”, “neměl vzezření ani důstojnost”, neviděli v něm žádnou krásu, nevěděli, proč by po Ném měli toužit. **Jan 1,11** “Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali.” (srv. TV 15.1)

DA – Touha věků 138.3 Slova o tom, že Ježíš nyní obnoví izraelské království, která kněží a rabíni tak toužili slyšet, nezazněla. Takového krále čekali a vyhlíželi, takového krále byli připraveni uznat. Ale toho, kdo chtěl zřídit království spravedlnosti a pokoje v jejich srdcích, přijmout nechtěli. (srv. TV 83.7)

DA – Touha věků 243.1 Židé nezavrhovali Ježíše jen proto, že se v Jeho životě neprojevovala vnější sláva. Byl ztělesněním čistoty, a oni byli nečistí. Žil mezi lidmi jako vzor naprosté neposkvrněnosti. Jeho bezúhonný život odhaloval jejich srdce. Jeho upřímnost dávala vyniknout jejich neupřímnosti. Odkrývala prázdnotu jejich předstírané zbožnosti a odhalovala nepravosti v jejich ohavné podobě. Takové světlo nebylo vítané. (srv. TV 151.1)

Jan 1:9-11 ⁹Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka, to přicházelo na svět. ¹⁰Na světě byl, svět skrze něj vznikl, a svět ho nepoznal. ¹¹Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali.

PP – Patriarchové a proroci 607.5 Byl to právě čistý život našeho Spasitele, který vyvolával satanův hněv. Kristův život byl světlem světa a odhaloval skrytou zkaženost v lidských srdcích. Kristova svatost proti Němu popouzela nejdivočejší vášně falešných vyznavačů zbožnosti. Kristus na zemi nepřišel obklopen bohatstvím a poctami tohoto světa, svými skutky však dokázal, že má větší moc než kterýkoliv lidský vládce. Židé vzhlíželi k Mesiášovi s vírou, že zlomí okovy jejich utlačovatelů; sami si však hýčkali hříchy, jež je do těchto okovů spoutaly. Kdyby Kristus zakryl jejich hříchy a pochválil je za jejich zbožnost, byli by Ho přijali za svého krále. Nemohli však snést, jak jim neohroženě vytýkal jejich neřesti. Pohrdli krásou charakteru, jenž se vyznačoval především laskavostí, čistotou a svatostí, a který nechoval žádnou nenávist kromě té k hříchu. Tak tomu bylo na světě v každé době. Světlo z nebe přináší odsouzení všem, kdo v něm odmítají kráčet. Příklad těch, kteří nenávidí hřích, je výtkou pokrytcům, ti se pak stávají nástroji satanovými a obtěžují a pronásledují věrné. **2. Timoteovi 3,12** “Všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, budou pronásledováni.” (srv. PP 456.5)

Jan 7:7b ...mne však [svět] nenávidí, protože já o něm svědčím, že jeho skutky jsou zlé.

ST – časopis Znamení doby, 25. dubna 1895, odst. 4 Kristův život se stal dějištěm dlouhého a vleklého zápasu. Proti Božímu Synu, Spasiteli světa, Satan podněcoval zlá srdce lidí a vyvolával v nich závist a předsudky. Vedl je k tomu, aby zpochybňovali Kristova slova, skutky a poslání.

DA – Touha věků 241.4 Kristus Izraeli toužil otevřít vzácné poklady pravdy. Jejich duchovní zaslepenost Mu však nedovolila zjevit jim pravdu o svém království. Nabízelo se jim nebeské světlo, oni však stále lpěli na svém vyznání a na zbytečných obřadech. (srv. TV 150.2)

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1120.9 Farizeové vůči Kristovu učení nebyli ve slepé opozici, protože pravda na jejich mysl hluboce zapůsobila. Oni se však proti ní stavěli a jednali v rozporu se svým přesvědčením. Zavírali své oči, aby neviděli, zatvrzovali svá srdce, aby nemohli pochopit, aby se neobrátili a Kristus je neuzdravil (The Review and Herald, 18. října 1892).

DA – Touha věků 452.3 Podal jim všechny možné důkazy o tom, že Ho posílá Bůh, a ze všech sil se snažil přivést je k pokání. Jeho vlastní národ by Jej neodmítl a nezabil, kdyby Ježíši dovolili, aby je před takovým činem ochránil. (srv. TV 288.3)

DA – Touha věků 213.3 Poznali, že jejich odpor k Ježíši je naprosto neopodstatněný, ale nedokázali potlačit svoji vražednou nenávist. Děsilo je, když viděli Jeho mocné působení, Jeho výzám však odolávali a uzavřeli se v temnotě. (srv. TV 133.3)

Jan 5:43-44 ⁴³Já jsem přišel ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mě. Kdyby přišel někdo jiný ve svém vlastním jménu, toho přijmete. ⁴⁴Jak vy můžete uvěřit, když přijímáte slávu jedni od druhých, ale slávu, která je od jediného Boha, nehledáte?

DA – Touha věků 212.4 Ježíš přišel z Božího pověření, nesl Boží obraz, naplňoval Boží slovo a hledal Boží slávu. Vůdcové Izraele Jej však nepřijali. Kdyby však přišli jiní ze své vlastní vůle a pro svoji vlastní slávu a vydávali se za Krista, přijali by je. Proč? Protože ten, kdo hledá svůj prospěch, podněcuje touhu po vlastním vyvýšení i v druhých.... (srv. TV 132.5)

DA – Touha věků 213.1 Neopakuje se to i dnes? Není i dnes velké množství lidí, dokonce i mezi náboženskými představiteli, kteří zatvrzele odmítají působení Ducha svatého a potom nejsou schopni rozpoznat Boží hlas? Neodmítají Boží slovo proto, aby mohli dodržovat své tradice? (srv. TV 132.6)